

basın açıklamaları

12 Eylül 2001

21 YIL GEÇTİ AMA...

IMF ve Dünya Bankası destekli 24 Ocak 1980 kararlarının uygulanabilmesi noktasında gerekli siyasal ve toplumsal ortamı yaratabilmek için gerçekleştirilen 12 Eylül darbesinin üstünden 21 yıl geçti. Ama, 12 Eylül 1980-1982 yıllarının yıkıcılığını yaşayanlar olduğu kadar, 1982 sonrasında yaşayanlar da “12 Eylül’ü unutmadı. Çünkü 12 Eylül; sadece halka, emekçilere yöneltilen saldırının simgesi olan askeri yönetimini değil, egemen güçlerin baskıcı ve zorba yönetim zihniyetini de temsil etmektedir. Bu zihniyet bazen “Terörle Mücadele Yasası”, bazen “Sürgün ve Sansür Kararnamesi”, bazen grevsiz-toplu sözleşmesiz sendika yasası, bazen şeker ve tütün yasaları, bazen bankalar yasası, bazen kamu arazileri yasası, bazen yapı denetimi yasası, bazen hiçbir yasa veya kararnameye dayanmayan ama “Ulusal Siyaset Belgesi”, “Ulusal Güvenlik Konsepti” gibi, “kozmetik kasa”da “saklı”, kimsenin bilmediği belgelere dayanarak yapılan fiili uygulamalarda, bazen de DGM’nin bir kararında kendisini ortaya koymaktadır. Bu zihniyet; kendisini sadece en tepeden başlayan bir tutumla değil, alt kademelerde polisin, savcılarının uygulamaları, mahkemelerin siyasi tutum almasında kendisini ortaya koymaktadır. Aslında yaşananlar 24 Ocak Kararlarının yeni versiyonudur.

Cezaevlerinde binlerce siyasi mahkûm ve tutuklu ile bunlara yönelen baskıcı yaklaşım, ülkenin önemli bir bölümünün yıllardır OHAL bölgesi olarak ilan edilmiş olması; 12 Eylül’ün, zihniyetten de öte, “kesintisiz maddi uzantısı” olarak “dimdik ayakta” durmaktadır.

Bugün de 12 Eylül zihniyeti; açlık ve sefalet dayatması yanı sıra, emekçilerin hak ve özgürlüklerine saldırı, emperyalist savaşa her türlü desteği verme, Kıbrıs’ta “çözumsuzlük” dayatma olarak ortaya çıkmaktadır. Bunun içindir ki; Dünya Barış Günü, bir “savaş günü”ne dönüştürülmekte, sendikal örgütlenme mücadelesi verenler “çete muamelesi” görmektedir. Piyasalar, burjuva medyası halkı rehin almıştır; uluslararası sermaye, IMF, Dünya Bankası, kendi istekleri yerine gelmezse, ülke ekonomisini batağa sürükleyip o bataкта boğacağını söylemektedir. Yani ülke temel politikalarını küreselleşme adına uluslar arası tekellere teslim ederken, yirmi birinci yılında 12 Eylül’ü tüm boyutları ile hatırlamak ve hatırlatmak bir zorunluluktur.

Ekonomide, siyasette, sosyal yaşamda; 12 Eylül’ün simgelediği her şey, emek düşmanlığı hükmünü icra etmektedir; sadece zaman ilerlemiştir. Tablo bakımından tek eksik ise; ülkenin başındaki siyasi aktörlerdir.

12 Eylül ile yaratılan toplumsal tahrifat, baskı, sindirme ve sessizlik ortamı bugüne kadar geçen 21 yıla rağmen etkilerini yaşamın her alanında hala hissettirmektedir. 12 Eylül’ün yarattığı bu sessizlik ortamını kırmanın yolu dayatılan ekonomi politikaları ve her türlü antidemokratik uygulamalar karşısında, toplumsal muhalefetin gereklerine uygun alternatif politikalar oluşturmak ve hayata geçirmeye çalışmaktır.

Bu amaçla,

Anayasa toplumun örgütlü demokratik unsurlarının katkısı ile hazırlanmalıdır. Anayasa, hak ve özgürlükleri güvence altına almalıdır. Çoğulcu, katılımcı ve çağdaş devlet yapısı ele alınmalıdır. Toplumun çok kimlikli, çok kültürlü yapısı esas alınmalıdır. Toplumun bütün kesimlerinin siyasi katılımı ve temsili güvence altına alınmalı, barajlar, engeller kaldırılmalıdır. Parti kurma ve üye olma çoğulcu demokrasinin gereklerine uygun bir biçimde düzenlenmelidir. Toplu iş sözleşmesi ve grev hakkına ilişkin hükümler, demokratik ölçülere uygun olarak düzenlenmelidir. Anayasa'da sosyal devlet ilkesi ve kamu yararı esas alınmalıdır. Yargıya ait sınırlayıcı hükümler kaldırılmalıdır. Geçici maddeler ve ölüm cezası kaldırılmalıdır. 12 Eylül'ün sorumluları derhal yargı önüne çıkarılmalı, mağdurlarının hakları ise geri verilmelidir.

12 Eylül Bilançosu;

- * 650 bin kişi gözaltına alındı.
- * 1 milyon 683 bin kişi fişlendi.
- * Açılan 210 bin davada 230 bin kişi yargılandı.
- * 7 bin kişi için idam cezası istendi.
- * 517 kişiye idam cezası verildi.
- * Haklarında idam cezası verilenlerden 50'si asıldı. İdamları istenen 259 kişinin dosyası Meclis'e gönderildi.
- * 71 bin kişi TCK.'nin 141, 142 ve 163. maddelerinden yargılandı.
- * 98 bin 404 kişi "örgüt üyesi olmak" suçundan yargılandı.
- * 388 bin kişiye pasaport verilmedi.
- * 30 bin kişi "sakıncalı olduğu için işten atıldı.
- * 14 bin kişi vatandaşlıktan çıkarıldı.
- * 30 bin kişi "siyasi mülteci" olarak yurtdışına gitti.
- * 300 kişi kuşkulu bir şekilde öldü.
- * 171 kişinin "işkenceden öldüğü" belgelendi.
- * 937 film "sakıncalı" bulunduğu için yasaklandı.
- * 23 bin 677 derneğin faaliyeti durduruldu.
- * 400 gazeteci için toplam 4 bin yıl hapis cezası istendi.

- * 40 ton gazete ve dergi yakıldı.
- * Cezaevlerinde toplam 299 kişi yaşamını yitirdi.
- * 144 kişi kuşkulu bir şekilde öldü.
- * 14 kişi açlık grevinde öldü.
- * 16 kişi “kaçarken” vuruldu.
- * 95 kişi çatışmada öldü.
- * 73 kişiye “doğal ölüm raporu” verildi.
- * 43 kişinin “intihar ettiği” bildirildi.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası

Yönetim Kurulu

29 Eylül 2001

SAVAŞ İSTEMİYORUZ!

11 Eylül 2001 tarihinde ABD’de gerçekleştirilen ve binlerce insanın ölümüne ve yaralanmasına yol açan saldırılar, kim tarafından ve hangi amaçla yapılırsa yapılsın kabullenilmesi mümkün değildir.

Son iki haftadır gündem, Amerika’daki terör olayına ve onu izleyen gelişmelere kilitlendi. ABD yapılan saldırıları ileri sürerek, suçluları cezalandırma adına dünyayı onbinlerce insanın yaşamına malolacak yeni bir savaşın, yeni bir felaketin içine sürüklemektedir. Yapılan saldırıların, terörün yanlışlığı yanında, emperyalist sistemin dünya halklarına karşı giriştiği operasyonların yanlışlığı da ortadadır. Yapılan saldırı ne kadar insanlık dışıysa, masum insanların ölümüne yol açacak savaşta en az diğeri kadar insanlık dışı ve uluslararası bir suç olacaktır.

Oysa her alanda olduğu gibi burada da bir çifte standart dayatılıyor. Sadece son yılları gözden geçirirsek, Irak’ta, Sudan’da ve Yugoslavya’daki olaylara da karşı çıkmak gerekmez mi? ABD diyor ki “benim kanıt göstermeme gerek yok, ben ne dersem o geçerlidir”, “Beni desteklememek, terörizmi desteklemektir.” Dünya emperyalist sisteminin baş gösteren yeni ekonomik bunalımı yeni bir savaş gerektiriyor ve bu sistemin yaşaması, sömürünün sürmesi, yoksulluğun yaygınlaşması ve zenginleşmenin bir avuç uluslararası tekelerde yoğunlaşması için seferberlik ilan ediliyor. ABD diyor ki “bu yeni bir haçlı seferidir.” Bu doğrudur. Emperyalizm, bu olayı da fırsat bilerek kendi egemenliğini pekiştirmek için kullanmak istemektedir. Küresel denilen dünyada gelişmiş ülkelerle az gelişmiş ülkeler arasında gelir uçurumu her geçen gün artıyor. Sömürü alabildiğince yoğunlaşıyor. Yaşanan süreç, toplumlarda sadece dışlanma, ezilme ve yoksullaşma yaratmıyor. Aynı zamanda büyük bir öfke ve şiddet ortamı da gelişiyor.

Kimin tarafından yapıldığı tam olarak açıklık kazanmayan vahşi saldırıda ölenler yetmiyormuş gibi, dünya, yine masum insanların öleceği bir savaşa doğru sürüklenmeye çalışılıyor.

Siyasi iktidarımız ise, bu ülke halkının çıkarlarını korumak için komşularımızla, geri kalmış ülkelerle ittifaklar kurmak ve geleceğimizi savunmak yerine, ABD Başkanının gaflarını onarma gayreti içindedir. Ülkemiz emperyalizmin dayattığı Irak ambargosu nedeniyle hem bir insanlık suçuna ortak olmuş, hem de milyar dolarla ifade edilen zararlar yaşamıştır. Umuyoruz ki, halkımızın geleceği yeni maceralarla tehlikeye atılmaz. Umuyoruz ki, şimdiye kadar kendi halkına yabancı olan, kendi halkından çok bir avuç sermaye sahibine bel bağlayanlar, bu kez ulusal çıkarlarımızın önemini kavrarlar.

Aslında ilan edilen bu savaş özünde dünya halklarının özgürlük, demokrasi, eşitlik ve hak mücadelesini engellemeyi amaçlamaktadır.

İşsizliğin, açlığın, yoksulluğun olmadığı yeni bir dünya için, SAVAŞA HAYIR!

YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ KARDEŞLİĞİ

BARIŞ HEMEN ŞİMDİ, SAVAŞA HAYIR!

“ ...

yalnız analar ağladı her iki yanda

...”

Bertolt Brecht

TMMOB Makina Mühendisleri Odası

Yönetim Kurulu

10 Ekim 2001

ÜLKEMİZ BU SAVAŞTA OLMAMALIDIR !

11 Eylül 2001 tarihinde ABD’de meydana gelen ve binlerce masum insanın ölümüne neden olan terör saldırısı bir insanlık suçudur. Bu saldırı , Amerika Birleşik Devletleri ve emperyalist tekeller tarafından kendi egemenliklerini pekiştirmek için bir fırsat olarak değerlendirilmektedir.

Tarihin defalarca mahkum ettiği türden yeni bir vahşetin ilk adımları atılmış, nükleer silahların bile kullanılmasının sözkonusu edildiği bir savaş başlatılmıştır. Afganistan’a düşen bombalar, dünyanın birçok yerinde yeni çaresizliklere ve öfke patlamalarına yol açacaktır.

Olay Usame Bin Laden ve Taleban’ın basitçe cezalandırılması meselesi olmaktan çıkmıştır. Artık sözkonusu olan, kriz bölgesinin, emperyalizmin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden

düzenlenmesidir. Üstelik şimdi cephenin genişlemesi, Ortadoğu' ya kadar uzanması ihtimalinin büyümesi de göstermiştir ki emperyalizm dünya ölçeğinde yeni oyunlar oynamaktadır. Yeni Dünya Düzeninde küreselleşmeden bahsedenler Orta Doğu' da ve Orta Asya' da petrol ve doğal gaz kaynaklarını denetim altına almaya çalışmaktadır.

Dünyada her gün binlerce insanın şiddete kurban gitmesini nasıl kabullenmiyorsak ABD'deki saldırıyı da kabullenmiyoruz. ABD'nin ve emperyalist tekellerin her ne sebeple olursa olsun Afganistan' a savaş ilan etmesi ve tonlarca bomba yağdırması Hiroşima' yı, Vietnam'ı, Irak'ı emperyalist güçler destekli eşkiyalar tarafından yerleştirilen kara mayınları ve bu nedenle milyonlarca insanın sakat kaldığı ya da öldüğü Angola'yı, El Salvador'u, Nikaraguay'ı, Şili'yi, Panama'yı ve gerçekleştirilen tüm askeri darbeleri hatırlatmaktadır.

Savaş; yoksul halkın daha da yoksullaşması, demokratik hak ve özgürlüklerin daha da gasp edilmesi demektir. Ülkemiz bu emperyalist savaşta olmamalıdır. Körfez savaşında bir koyup, üç alırsız mantığının olumsuz sonuçlarını bugün de yaşamaktayız.

Savaş çığırkanlığı yapanlara dur diyor, savaşın çözüm olmadığını bir kez daha hatırlatıyor ve Türkiye' yi yönetenleri uyarıyoruz:

- Kriz bölgesine asker gönderilmemeli,
- Ülkeyi Ortadoğu' da maceraya sürükleyecek davetlere kapı açılmamalı,
- Türkiye' deki üsler savaş hareket merkezi haline getirilmemelidir.

Bu savaşın kazananı olmayacaktır. Kaybedenler ise Batı başta olmak üzere çok inançlı, çok kimlikli ve çok kültürlü toplumlarda birarada yaşayanlar ile dünyanın ezilen, yoksullaşan ve dışlanan toplumları olacaktır.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası

Yönetim Kurulu